

ved at gaa til de 4 Mill. Kr., som Forslaget oprindelig lød paa. Vi have ogsaa kunnet gøre det af en anden Grund, nemlig fordi vi billige det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, det Forslag, der udvider Loven til at omfatte hele Landet, til at gaa uden for Kjøbenhavn og Købstæderne og deres umiddelbare Nærhed. Vi finde ogsaa, at det er rigtigt at gøre et Forsøg i den Retning, og idet man saaledes udvider Omraadet for Loven, finde vi en Grund til nu at gaa til de 4 Millioner. Vi kunne derved indhente Erfaringer om, hvorledes Loven vil komme til at virke, og hvad Trang der vil være til den i de forskellige Dele i Landet. Det er jo meget sandsynligt, at den ogsaa i Fremtiden væsentlig vil finde sin Anvendelse i Kjøbenhavn og Købstæderne, og skulde det fremdeles vise sig, kan der naturligvis være Grund til at overveje, om man ved en saadan Begunstigelse af Kjøbenhavn og Købstæderne med Hensyn til Arbejderboliger skal bidrage til at forøge den i Forvejen stærke Indvandring til Byerne, som vi ellers saa tit beklage os over. Men før vi se, hvorledes hele dette Forhold udvikler sig, er det vanskeligt at tage noget endeligt Standpunkt dertil. Vi ere altsaa med til de 4 Millioner Kr., som oprindeligt vare foreslaade. Flertallet har derimod foreslaaet, at Summen allerede nu skal forøges til 5 Millioner Kroner, og Motiveringer er jo den, som den ærede Ordfører nu gav, at der foreligger saa mange Laanebegøring, at de 4 Mill. Kr. snart ville være anvendte, og at man mente, at der meget snart vil indløbe yderligere Begøring. Derfor har man ment, at man nu skulde gaa til 5 Mill. Kr., og det maa jo saa betyde, at man dermed vil slaa fast, at Staten skal blive ved med at følge med de voksende Krav om Laan af denne Art. Det have vi nu ikke kunnet gaa ind paa, idet vi, som sagt, mene, at der i hvert Fald bør foregaa en meget nøje Overvejelse af denne Sag, inden man gaar til noget principielt i denne Retning, og vi have saa meget mindre kunnet gaa ind derpaa, naar vi se paa Statskassens nuværende Tilstand. Stillingen er jo den, at vi i Virkeligheden sidde temmelig daarligt i det, naar vi se paa, hvilke Midler vi for Øjeblikket have til Raadighed. Der er i Finansudvalget meddelt os en Beretning fra den højtærede Finansminister angaaende vor Kassebeholdning. Det fremgaar deraf, at ved Slutningen af det foregaaende Aar, den 31te December 1899, var den regnskabsmæssige Beholdning 13,399,402 Kr. 27 Øre, men af

denne Beholdning indestod det allermeste i de lokale og departementale Kasser, hvor der maa være en saadan Beholdning, for at man overhovedet kan holde Statsmaskineriet i Gang, og det virkelige disponible Beløb, som stod i Bankerne og kunde tages ud, var kun 2,735,366 Kr. 30 Øre, men samtidig var der paa det Tidspunkt af Udgiftsrestancer 3,380,198 Kr. 6 Øre, saa man altsaa paa det Tidspunkt var saaledes stillet, at hvis Udgiftsrestancerne vare komne ind paa en Gang, hvad de jo heldigvis ikke gøre, saa havde vi ikke haft Midler til at betale de Udgifter, som vi vare forpligtede til at afholde. Vi ere med andre Ord for Øjeblikket ved Bunden af vor Kassebeholdning, og naar vi staa saaledes, saa er det jo dog noget betænkeligt at gaa alt for vidt i Retning af Udlaan til Formaal som dem, der her er Tale om. Selv om Formaalet i og for sig er godt og smukt, er det jo dog altid et Spørgsmaal, i hvilket Omfang Staten skal støtte det, og der forekommer det mig, at man maa tage mange Hensyn, baade til Statskassens Tilstand, til Rentefoden o. s. v. Vi have derfor for vort Vedkommende ikke kunnet strække os længere end til det Beløb, som Loven af 1898 gav Udsigt til.

Dinesen: Den finansielle Skildring, som det ærede Medlem fra Verninge (Holm), der nu satte sig, gav, fritager mig for at udhæve denne Side af Sagen, men det forekommer mig, at Konsekvensen af det ærede Medlems Udtalelser egentlig maatte have været, at han kunde stemme for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og af mig. Ærede Herrer ville erindre, at Loven af 26de Februar 1898 bestemte i sin § 1, at Finansministeren bemyndigedes til at udlaane til Ombygning af usunde Bydele et Beløb af indtil 2 Mill. Kr., og at samme Lovs § 2 bestemte, at Finansministeren kunde udlaane 2 Mill. Kr. til Opførelse af Arbejderboliger til Byerne. Nu er det oplyst for os, at disse sidste 2 Mill. Kr. ere anvendte. Der har været Efterspørgsel efter disse Beløb. Derimod er det Beløb, der er blevet stillet til Raadighed efter samme Lovforslags § 1, ikke kommet til Anvendelse, og nu har det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds og jeg ment, at vi kunde gaa ind paa, at det Totalbeløb, som det i sin Tid var Meningen med Loven at anvise af Statskassens Midler, vilde vi ikke hindre fremdeles kunde komme til Anvendelse, selv om det skulde ske paa en anden